

Skæring, julen 1998.

Kære alle.

Rasmus og jeg forsøger at få vores ide fra sidste år til at udvikle sig til en ægte juletradition, så derfor kommer her den 2. juleepistel fra den lille familien Enemærke...

1998 startede stille og roligt, og vi nød meget at være flyttet halvvejs på landet og fandt ud af at være familie. Allerede i midten af januar startede jeg med undervisning igen, og fra februar var jeg på fuldt studieprogram. Måske lyder det voldsomt, men med min sædvanlige sans for planlægning havde jeg fundet 3 kurser på matematik, hvor der ikke var eksamen, men blev givet point for aktiv deltagelse suppleret med et foredrag. Det passede jo helt perfekt med et lille barn. På musik havde jeg et seminar om 60'ernes modernisme (Nørholm, Nørgaard m.fl.) og klaver- og sangundervisning. Klaver- og sangundervisningen fyldte meget lidt på skemaet og en del i forberedelse, men det kunne jeg jo klare hjemme i Skæring. Valdemar var med til seminarundervisningen og har i sit unge liv derfor været udsat for adskillige mærkelige kompositioner for fx balthorn & cello og mindst lige så mange mærkelige lyde fra mors strubehoved... Men han tog det hele imponerende roligt - mangen medstuderende har udtrykt undren over, at han bare lå og lyttede til al den mærkelige musik!

Rasmus arbejdede på sit speciale i løbet af foråret. Når jeg havde timer på matematik, passede han Valdemar herhjemme og læste og skrev, som det nu var muligt. Sidste år skrev jeg, at Rasmus mente, at han kunne blive færdig omkring sin fødselsdag, men foråret gik nu alligevel hurtigt... Til gengæld havde han så muligheden for at gå herhjemme og nyde at være far en del tid - det er den store fordel ved at være studerende med barn! Som Rasmus selv sagde, så ved man jo aldrig, hvad han laver og hvor (!?), når den næste kommer... Starten af juni var meget hektisk for os. Rasmus havde oprindeligt regnet med at aflevere 2. juni, men det blev udsat et par gange, og jeg havde sang- og klaver-eksaminer d. 2. og 4. juni, så der var tryk på nerverne for os begge i de dage. Heldigvis er vi jo udstyret med verdens nemmeste barn, så det hele gik endda.

Specialet blev udskrevet og afleveret d. 10. juni. Torsten og jeg læste op til flere gange korrektur på det - hold da op, hvor jeg burde vide noget om samarium og elektrokemiske hastighedskonstanter nu, men det gik nu mest op i kommatering og generelle formuleringer... Til Rasmus' speciale-forelæsning, hvor familien var rigt præsenteret, forstod vi således ikke ret meget nogen af os... Else genkendte dog noget snak om magnesium - det spiser hun nemlig hver aften... Helle mente, at hun forstod noget om Substral, men det var nu substrat, Rasmus talte om...

Sommeren gik med at besøge velvillige forældre i hus og sommerhuse - vi var væk i en lille måned, og der gik et par dage herhjemme, inden Valdemar var blevet helt fortrolig med sin tremmeseng igen.

Valdemar startede i vuggestue i august - og på femtedagen var han forkølet! Det udviklede sig til 2-3 ugers hosten og opkastninger, men til gengæld har han ikke fejlet noget siden. Han *elsker* at være i vuggestuen og er i det hele taget en meget glad, tilfreds og harmonisk stor dreng. Det eneste, der kan vælte ham af pinden er mistanken om, at noget mad skulle gå hans næse forbi!! Han er en bogorm uden sidestykke og kan "snakke" ørerne af os, når først han går i gang. Han er en værre lille efterligner, og det kan specielt faren få en masse skæg og ballade ud af...

Rasmus blev i august ansat som forskningsassistent på universitetet, så han har hele efteråret arbejdet i forlængelse af sit speciale - men nu får han løn for det... Det synes han er skægt. Stillingen løber til 1. januar, så vi er meget spændte på, hvad der så skal ske. Han har en Ph.D. ansøgning liggende på fakultetet i øjeblikket, og vi håber at få svar på den inden jul. Der er i øjeblikket ca. 40 arbejdsløse kemikere i Århus, så det ville være rart med 3 års ydeligere studier, så jeg også kan blive færdig i nærheden af studiemiljøet...

Jeg har skrevet nogle opgaver i musikhistorie og fulgt to kurser på matematik her i efteråret. Jeg bliver med en god portion held færdig med matematikken i januar og skal arbejde med to store musikhistoriske emner i foråret. Det ene er russisk kortradition og det andet børne(-rock-)musikkultur. I maj måned skal jeg så til eksamen i det ene emne efter lodtrækning. Egentlig plejer denne eksamen at ligge omkring Skt. Hans, men jeg har fået dispensation til at få det overstået, inden jeg skal føde "verdens nemmeste barn nr. 2" i juni... Til den tid mangler jeg så kun at skrive speciale, og da det bliver i direkte forlængelse af emnet om børnemusikken, vil jeg jo i praksis egentlig allerede være lidt i gang... Så går jeg videre med det, når jeg gider, men det bliver næppe før årsskiftet. Det var fint at fortsætte studierne, da Valdemar var 4 måneder, men der er stadig meget arbejde med Valdemar til efteråret, og med 2 småbørn er det jo nok urealistisk at kunne gøre det på den måde igen.

Rasmus bruger stadig meget tid og energi på rugby. Klubbens importfirma af rugbyudstyr har stadig adresse hos os, men det er nu mere kasserer-tjansen, som Rasmus bruger sin tid på. På skrivebordet ligger der som oftest læssevis af bilag og beskeder, der lige skal ses på. På banen går det godt og derudad! Klubben fik sølvmedaljer i DM, men i efteråret har det været lidt svært at følge op på succesen. Klubben ligger således i øjeblikket næstsidst med kun 3 point. Der er noget at rette op på i forårets kampe.

Jeg synger stadig med stort velbehag i mit kor, som i foråret tog navneskift fra Jysk Akademisk Ungdomskor til Akademisk Kor Århus. Vi bliver jo alle ældre, og vi var ved at være godt trætte af at se arrangementer og bevillinger smutte lige for næsen af os, fordi "Ungdomskor" ikke signalerer den kvalitet, som vi står for. Vi arbejder i øjeblikket på et meget spændende projekt, der skal munde ud i en jule-CD med Povl Dissing som solist. Den skal indspilles i april og juni og bliver således klar til julehandlen 1999. Vi har for et par uger siden indspillet en demo-CD på 4 numre med ham, og det lyder bare skidegodt!!! Efter at have hørt Povl Dissing synge Glade Jul, kan der ikke være meget tilbage i livet at opnå... Som Povl Dissing selv så smukt udtrykte det efter at have hørt demoen: "Julen bliver aldrig det samme i det nye årtusinde..."

Vi skal holde jul og nytår på Fyn. Juleaften kommer Lyø, Georg og Else til Bukkerup, og mellem jul og nytår kommer min mor og far derned et par dage. Jeg skal læse til eksamen, så det er bare fint, at Valdemars opmærksomhed kan afledes med alle 4 bedsteforældre på en gang - det har han aldrig prøvet før på den måde! Nytårsaften skal vi holde i Odense hos Christian, Lone og kammelegeraten Magnus, som også lige er blevet 1 år, så det bliver sikkert en hektisk aften - det var det i hvert fald sidste år! 1. januar efterlader vi så Valdemar på aleneferie hos farmor og farfar, så jeg kan læse herhjemme i fred, indtil skolerne begynder igen, og Valdemar bliver returneret.

Dette var ordene - glædelig jul til jer alle og et godt 1999!

Kærlig hilsen

Ene markerne

